

EHDOTUS VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI POLTTOAINETEHOLTAAN ALLE 50 MEGAWATIN ENERGIANTUOTANTOYKSIKÖIDEN YMPÄRISTÖNSUOJELUVAATIMUKSISTA

1 Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

Polttoaineteholtaan alle 50 megawatin energiantuotantoyksiköiden ympäristönsuojeluvaatimuksista ehdotetaan annettavaksi uusi valtioneuvoston asetus. Uusi asetus korvaisi vuonna 2010 annetun valtioneuvoston asetuksen 445/2010 polttoaineteholtaan alle 50 megawatin energiantuotantoyksiköiden ympäristönsuojeluvaatimuksista. Voimassaoleva asetus ehdotetaan kumottavaksi.

Uudella asetuksella selkeytetään ja tarkennetaan sääntelyn soveltamisalaa, eräitä määritelmiä, savupiipun korkeuden mitoitusperusteita, nestemäisten polttoaineiden käsittelyä ja varastointia, toimimista poikkeuksellisissa tilanteissa sekä tarkkailuvaatimuksia. Päästöraja-arvoja on täsmennetty ottaen huomioon erityyppiset vähän käytävät energiantuotantoyksiköt, minkä lisäksi raja-arvoja on tarpeen mukaan muutettu. Asetuksen terminologiassa ja sisällössä huomioidaan myös viime vuosina uudistettu jätelainsäädäntö. Lisäksi asetukseen on tehty lukuisia muita pienempiä käytännön tarpeista lähteneitä muutoksia asetukseen 445/2010 verrattuna.

Asetus on tarkoitettu tulevan voimaan 1 päivänä marraskuuta 2013.

2 Nykyiset säännökset

Energiantuotantolaitokset ovat ympäristöluvanvaraisia ympäristönsuojelulain (86/2000, YSL) 28 §:n ja ympäristönsuojeluasetuksen (169/2000, YSA) 1 §:n 1 momentin 3 kohdan a ja b alakohdan nojalla, jos kyseessä on ydinvoimalaitos tai öljyä, kivihiiltä, puuta, turvetta, kaasua tai muuta ainetta käyttävä voimalaitos, kattilalaitos tai muu laitos, jonka suurin polttoainetehto on yli 5 megawattia tai muu toiminta, jossa käytettävän polttoaineen energiamäärä on vuodessa vähintään 54 terajoulea. Ympäristönsuojeluasetuksen 7 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen antaa ympäristöluvan, jos laitos on polttoaineteholtaan yli 5 ja alle 50 megawattia. Jos energiantuotantolaitos on ydinvoimalaitos tai polttoaineteholtaan vähintään 50 megawattia, ympäristöluvan antaa ympäristönsuojeluasetuksen 5 §:n 1 momentin 3 kohdan a ja b alakohtien mukaan aluehallintovirasto.

Polttoaineteholtaan alle 50 megawatin energiantuotantoyksiköiden ympäristönsuojeluvaatimuksia koskeva asetus (445/2010, jäljempänä PINO-asetus) on ollut voimassa 1 päivästä kesäkuuta 2010 alkaen. Asetus koskee sekä luvanvaraisia että ympäristönsuojelun tietojärjestelmään rekisteröitäviä energiantuotantolaitoksia. Ympäristöluvalle vaihtoehdoisen tietojärjestelmään rekisteröinnin edellytyksenä on, että toimialan ympäristönsuojeluvaatimukset on säädetty valtioneuvoston asetuksella. Rekisteröintimahdollisuus koskee pääsääntöisesti kaikkia polttoaineteholtaan vähintään viiden, mutta alle 50 megawatin nestemäisiä tai kaasumaisia polttoaineita käyttäviä energiantuotantolaitoksia sekä polttoaineteholtaan alle 20 megawatin kiinteän polttoaineen yksiköitä sisältäviä polttoaineteholtaan alle 50 megawatin laitoksia. Alle 50 megawa-

tin energiantuotantolaitos on luvanvarainen, jos laitokseen kuuluu polttoaineteholtaan yli 20 megawatin kiinteän polttoaineen yksikkö tai yksiköitä, minkä lisäksi osa muista alle 50 megawatin energiantuotantoyksiköistä on säilynyt lupamenettelyssä, koska yksiköt voivat tulla luvitettaviksi osana muuta ympäristöluvanvaraista toimintaa.

PINO-asetuksen säätämisen ajankohtana Suomessa oli Energiateollisuus ry:n ja Suomen Kuntaliiton tilastojen mukaan noin 1440 alle 50 megawatin kattilaa, joista noin 500 kappaletta oli polttoaineteholtaan alle 5 megawattia, ja loput 940 kappaletta olisivat siis olleet polttoaineteholtaan 5-50 megawattia.

PINO-asetuksen voimassaoloaikana ympäristönsuojelun tietojärjestelmään on rekisteröity yli 60 energiantuotantolaitosta.

3 Ehdotuksen sisältö

1 § Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan vähintään viiden megawatin, mutta alle 50 megawatin, energiantuotantoyksiköihin. Soveltamisalaan kuuluvat myös vähintään yhden megawatin, mutta alle viiden megawatin, energiantuotantoyksiköt, jotka sijaitsevat samalla laitosalueella muiden yksiköiden kanssa ja joiden yhteenlaskettu polttoaineteho ylittää viisi megawattia. Muutoin asetusta sovelletaan näihin yksiköihin vain, jos ne ovat osa muuta ympäristöluvanvaraista toimintaa. Asetuksen soveltamisala vastaa näiltä osin PINO-asetuksen soveltamisalaa.

PINO-asetuksen tapaan tämän asetuksen toisessa momentissa säädetään, että asetusta sovelletaan ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimuksena toimintaan, johon tarvitaan ympäristönsuojelulain 28 §:n mukainen lupa. Lisäksi todetaan, että asetusta sovelletaan myös toimintaan, joka rekisteröidään ympäristönsuojelulain 65 §:n nojalla.

Asetuksen soveltamisalaa on rajattu 1 §:n 3 momentissa. Toisin kuin PINO-asetuksessa, rajaukset on tehty yksiköittäin, ei laitoksittain, koska toiminta-alueella voi olla esim. yksikkö, johon sovelletaan jätteen polttamisesta annettua valtioneuvoston asetusta (151/2013), mutta toiminta-alueen muihin yksiköihin ja laitospöytäsuuteen sovelletaan tätä asetusta. Soveltamisalan rajaukset vastaavat muutoin PINO-asetuksen rajauksia kolmannen momentin uusia kohtia 2, 6 ja 7 lukuun ottamatta.

Kohdassa 2 todetaan, että asetusta ei sovelleta yksiköihin, joihin sovelletaan valtioneuvoston asetusta polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitosten päästöjen rajoittamisesta (96/2013, suurten polttolaitosten asetus). Asetuksen 96/2013 mukaan laitokseen sovelletaan suuria polttolaitoksia koskevia vaatimuksia, jos yhteisessä ulkopiipussa sijaitsevien vähintään 15 megawatin energiantuotantoyksiköiden yhteenlaskettu polttoaineteho on yhtä suuri tai suurempi kuin 50 megawattia. Laitosalueella mahdollisesti sijaitsevien alle 15 megawatin energiantuotantoyksiköiden päästöraja-arvot ja muut yksittäiset vaatimukset ovat tämän asetuksen mukaisia. Koko laitos, mukaan lukien laitosalueella sijaitsevat alle 15 megawatin yksiköt, on ympäristöluvanvarainen.

Asetuksen soveltamisalasta rajataan ulkopuolelle myös yksiköt, joissa tutkitaan, kehitetään tai testataan moottoreita (1 § 3 mom. 6 k.). Tällaista toimintaa harjoitetaan esimerkiksi Wärtsilä Finland Oy:n moottorilaboratoriossa Vaasassa. Laitoksen testattavien moottorien tehot ja testausaika vaihtelevat, ja asetuksen päästöjen rajoittamisvaatimukset sopivat huonosti tällaiseen tutkimus-, kehitys- ja testaustoimintoihin. Ehdotettava asetuksen soveltamisalan rajausta tiettyihin tutkimus-, kehitys- ja testaustoimintoihin on näin ollen tarpeen. Laitokset ovat ja säilyvät edelleenkin ympäristönluvanvaraisina. Ympäristöluvassa annetaan lupamääräykset päästöjen rajoittamiseksi, kuten tähänkin saakka on tehty. Vastaavanlainen poikkeus on sisällytetty myös suurten polttolaitosten asetukseen (96/2013), koska testauslaitosten yksiköiden enimmäispolttoainetehto tietyissä testauslaitteissa voi nousta yli 50 megawatin, jolloin puolestaan suurten polttolaitosten asetus tulisi sovellettavaksi yhteen laskemissääntöön ja soveltamisalan laajentamisen diesel- ja kaasumoottoreihin, perusteella.

Momentin kohdassa 7 selvennetään, että asetusta ei sovelleta ympäristönsuojelulain 30 §:ssä tarkoitettuun koeluontoiseen toimintaan. Tällaisesta lyhytaikaisesta koetoinnasta on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään 30 päivää ennen koetoinnin aloittamista (YSL 61 §). Toiminnassa noudatetaan muutoinkin ympäristönsuojelulain yleistä, koetointia koskevaa sääntelyä.

2 § Määritelmät

Pykälän kohdan 1) *energiantuotantoyksikkö* määritelmää täsmennetään. Kuten suuria polttolaitoksia koskevassa asetuksessa (96/2013), jatkossa esimerkiksi kaksi kattilaa ovat erillisiä yksiköitä, vaikka niiden savukaasut johdettaisiin samaan savuhormiin. PINO-asetuksessa yhteiseen savuhormiin savukaasuja johtavia energiantuotantoyksiköitä pidetään yhtenä energiantuotantoyksikkönä.

Pykälän kohdan 2) *energiantuotantolaitos* määritelmää täsmennetään siten, että energiantuotantolaitoksella tarkoitetaan yhtä tai useampaa samalla laitosalueella sijaitsevaa energiantuotantoyksikköä sekä energiantuotantoyksiköiden toimintaan kiinteästi liittyviä muita toimintoja.

Pykälän kohta 8) *vara- ja huippukuormalaitos* täsmennetään *vara- ja huippukuormayksiköksi*, jolloin jokaisen yksikön käyttötunnit lasketaan erikseen. Tällöin jokaisella asetuksen mukaisella energiantuotantoyksiköllä on oma 1500 tunnin käyttötunikiintiö.

Pykälän kohdan 9) *olemassa olevalla energiantuotantoyksiköllä tai -laitoksella* tarkoitetaan 1 päivänä kesäkuuta 2010 eli PINO-asetuksen voimaantullessa toiminnassa ollutta energiantuotantoyksikköä tai -laitosta taikka sellaista laitosta, jonka ympäristöluva on kuulutettu ennen mainittua päivämäärää. Sääntelyn täsmentämiseksi määritelmään on lisätty sana *yksikkö* PINO-asetuksessa käytettyyn muotoon verrattuna. Laitos, joka on määritelty PINO-asetuksessa olemassa olevaksi laitokseksi, määritellään siis myös tässä asetuksessa olemassa olevaksi energiantuotantolaitokseksi tai -yksiköksi. Tällainen laitos on saanut ympäristöluvan ennen PINO-asetuksen voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaan. Siirtymäsäännöksissä veloitetaan nämä olemassa olevat vanhat laitokset täyttämään uuden asetuksen vaatimukset viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2018.

Pykälän kohdan 10) *uudella energiantuotantoyksiköllä tai -laitoksella* tarkoitetaan muuta kuin kohdassa 9 tarkoitettua energiantuotantoyksikköä tai -laitosta. Tällainen laitos on rekisteröity tai se on saanut ympäristöluvan PINO-asetuksen voimaantulon eli 1 päivänä kesäkuuta 2010 jälkeen. Laitos, joka on määritelty PINO-asetuksessa uudeksi energiantuotantolaitokseksi, määritellään sellaiseksi siis myös tässä asetuksessa. Siirtymäsäännöksissä veloitetaan sellaiset uudet laitokset, jotka on rekisteröity tai joille on myönnetty ympäristöluva PINO-asetuksen mukaan, täyttämään uuden asetuksen vaatimukset viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2018.

Pykälään lisätään uusi kohta 11), jossa määritellään *hätkäkäyttöyksikkö*. Hätkäkäyttöyksiköllä tarkoitetaan hätkäkäyttötarkoituksessa käytettävää varavoimayksikköä, jonka käyntiaika on enintään 500 tuntia vuodessa viiden vuoden liukuvana keskiarvona. Hätkäkäyttöyksikön määrittely on tarpeen, jotta erityyppisten laitosten erityispiirteet voidaan ottaa huomioon asetuksen vaatimuksissa.

3 § Rekisteröinti-ilmoituksen sisältö

Rekisteri-ilmoituksen sisältöä koskevat vaatimukset vastaavat PINO-asetuksen vaatimuksia lukuun ottamatta kohtaa 5. Siinä täsmennetään, että tiedot laitoksen toiminnasta, käytettävistä polttoaineista ja päästöjen vähentämistekniikoista on toimitettava yksiköittäin.

4 § Toiminnan sijoittuminen

Ei muutoksia verrattuna PINO-asetukseen.

5 § Päästöraja-arvot ilmaan johdettaville päästöille

Asetuksen 5 §:ssä asetetaan päästöraja-arvot ilmaan johdettaville päästöille. Kuten PINO-asetuksessa, päästöraja-arvot määräytyvät sen mukaan, onko kyse uudesta (1 mom.) vai olemassa olevasta (2 mom.) energiantuotantoyksiköstä. Monipolttoaineyksiköt huomioidaan erikseen (3 mom.). Pykälän neljännen momentin mukaan energiantuotantoyksiköiden päästöraja-arvot määritetään yksiköiden yhteenlasketun polttoainetehon perusteella, jos savuhormiin johdetaan kahden tai useamman yksikön savukaasut. Momentti täsmennetään koskemaan kaikkia energiantuotantoyksiköitä, ei vain kattiloita, kuten PINO-asetuksessa oli mainittu. Pykälän viidennen momenttiin ei tule muutoksia verrattuna PINO-asetukseen eli jos pääasiallista polttoainetta ei ole saatavissa ja yksikkö siirtyy käyttämään yksinomaan varapolttoainetta, yksikön päästöihin sovelletaan varapolttoaineen päästöraja-arvoja.

6 § Päästöraja-arvojen noudattaminen

Ei muutoksia verrattuna PINO-asetukseen.

7 § Savupiipun korkeus

Savupiipun korkeutta koskevilla vaatimuksilla pyritään siihen, että energiantuotantoyksikön haitalliset päästöt leviäisivät normaaleissa käyttöolosuhteissa riittävästi, eikä savupainaumaa ja paikallisen ilman laadun heikkenemistä esiintyisi (riittävä savupiipun korkeus ja savukaasujen nousunopeus).

Pykälässä täsmennetään savupiipun korkeuden mitoitusperusteita, jotta ne olisivat nykyistä paremmin sovellettavissa käytännön tilanteissa. Savupiipun mitoittamiseksi olisi jatkossa kolme keskenään selkeästi vaihtoehtoista mitoitusperustetta tai mitoitustapaa; liitteeseen 2 sisällytetty taulukko 1, leviämismallilaskelma ja piippunomogrammi (*Pienten polttolaitosten (5– 50 MW) piipun korkeuden mitoitus. Ilmatieteenlaitos – ilmanlaadun asiantuntijapalvelut. Alaviippola – Pietarila – Lappi, Helsinki 2008*). Erilaisten tulkintaongelmien johdosta näitä jo PINO-asetukseen kuuluneita mitoitusperusteita on osin yksinkertaistettu ja niiden soveltamisedellytyksiä selkeytetty.

Liitteen 2 taulukossa 1 määriteltäisiin kaikkien polttoaineteholtaan vähintään yhden, mutta alle 50 megawatin energiantuotantoyksiköiden piipunkorkeudet. Yksikön polttoainetehon lisäksi korkeusvaatimukset tarkentuisivat käytettävän polttoaineen mukaan. Taulukon vaatimusten perusteena on pääosin käytetty em. piippunomogrammin mukaista piipun korkeutta. Ilmatieteen laitos on selvityksessään käyttänyt lähtöoletuksena, että laitos sijaitsee tasaisessa maastossa eikä lähietäisyydellä ole korkeita rakennuksia. Lisäksi on oletettu, että laitoksen sallitaan aiheuttavan korkeintaan 20 % ilmanlaadun vuorokausiohjearvoista.

Pykälässä tarkoitetulla leviämismallilaskelmalla tai piippunomogrammilla voitaisiin osoittaa, että liitteen 2 taulukon 1 arvoja lyhyemmilläkin piipun korkeuksilla ilmanlaadun ja savupainauaman vaatimukset täyttyvät. Leviämismallilaskelmaa tai piippunomogrammia voidaan ja tulisi käyttää myös esimerkiksi silloin, kun samaan piippuun savukaasuja johtavat energiantuotantoyksiköt käyttävät eri polttoaineita ja piipunkorkeudet eroavat liitteen 2 taulukossa 1.

Mitoitettaessa savupiippua piippunomogrammilla tai leviämismallilaskelmalla olisi osoitettava, että energiantuotantoyksikön savupiippu on niin korkea, etteivät sen savukaasut yksinään aiheuta yli 20 prosenttia ilmanlaadun ohjearvoista ja rikkilaskeuman tavoitearvoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (480/1996) määritellystä ilmanlaadun vuorokausittaisesta ilmanlaadun ohjearvosta. Piippunomogrammia käytettäessä tulee myös ottaa huomioon nomogrammissa sen käytölle asetetut rajoitukset, joita ovat muun muassa piipun korkeuden suhde tuotantorakennuksen korkeuteen, laitoksen ajo pääasiassa osateholla ja savukaasujen lämpötila, tilavuusvirtaus ja ulosvirtausnopeus.

Uuden energiantuotantoyksikön savupiipun olisi kaikissa tapauksissa oltava vähintään 2.5 kertaa tuotantorakennuksen korkeus. Tämä osaltaan varmistaisi savukaasupäästöjen leviämisen riittävän laajalle. Tuotantorakennuksena pidetään esimerkiksi kattilarakennusta.

Olemassa olevan energiantuotantoyksikön savupiipun korkeus on aina riittävä, jos se on vähintään 75 prosenttia liitteen 2 taulukon 1 vaatimuksista. Tämä johtuu siitä, että olemassa olevien yksiköiden savupiipun korkeudet ovat usein matalampia kuin mitä voimassa olevassa PINO-asetuksessa on vaadittu ja kuin mitä ehdotettavassa asetuksessa vaadittaisiin. Savupiipun korottaminen saattaa olla merkittävä investointi, jonka tarpeellisuutta olisi arvioitava saavutettaviin ympäristöhyötyihin suhteutettuna. Nämä hyödyt jäänevät vähäisiksi, jos vaadittava savupiipun korkeus ei poikkeaisi merkittävästi savupiipun olemassa olevasta korkeudesta.

Pykälän kolmannessa momentissa edellytettäisiin, kuten tähänkin saakka, leviämismallilaskelman käyttöä aina, kun alle 500 metrin etäisyydellä energiantuotantoyksiköstä rakennuksen, maastoesteen tai maanpinnan korkeus kohoaa yli 30 metriin mitattuna tuotantorakennuksen viereisestä maanpinnan tasosta. Vaatimus rajoitettaisiin nyt koskemaan vain uusia energiantuotantoyksiköitä.

8 § Meluntorjunta

Ei muutoksia verrattuna PINO-asetukseen.

9 § Puhdistinlaitteiden jätevesien käsittely ja johtaminen

Pykälän lauhdevesien käsittelyä koskevaa 2 momenttia tarkennetaan luvanvaraisten toimintojen osalta. Sovellettaessa asetusta toimintaan, johon tarvitaan ympäristönsuojelulain 28 §:n mukainen lupa, lauhdevedet voidaan käsitellä myös muilla kuin momentissa kuvatuilla menetelmillä, jos toiminnanharjoittaja lupa-hakemuksessa osoittaa, että siten saadaan vastaava tai parempi tulos kuin momentissa esitetyillä menetelmillä.

10 § Öljyisten jätevesien käsittely ja johtaminen

Ei muutoksia verrattuna PINO-asetukseen.

11 § Muiden jätevesien käsittely ja varastointi

Pykälän ensimmäiseen momenttiin on päivitetty viittaus talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla annettuun valtioneuvoston asetukseen (209/2011).

Pykälän kolmatta momenttia on täsmennetty siten, että varastointikenttien tiiviys koskee kaikkia polttoaineita, ei vain kiinteitä polttoaineita.

12 § Kiinteiden polttoaineiden käsittely ja varastointi

Ei muutoksia verrattuna PINO-asetukseen.

13 § Nestemäisten polttoaineiden käsittely ja varastointi

Pykälä täsmennetään koskemaan nestemäisten polttoaineiden varastoinnin lisäksi polttoaineiden käsittelyä.

Nestemäiset vaaralliseksi luokitellut kemikaalit on varastoitava kyseisen polttoaineen varastointiin hyväksytyssä kaksoisvaippasäiliössä tai tiiviiseen suoja-altaaseen sijoitetuissa säiliöissä. Suoja-altaan tilavuus tulee mitoittaa siten, että siihen sopii 1,1 kertaa altaaseen sijoitetun suurimman säiliön nestetilavuus. Vaatimus koskee kaiken kokoisia polttoainesäiliöitä, ja se on riskiperustainen. Tavoitteena on varmistaa, ettei laajemmasta vuototapauksessa aiheutu nestemäisen polttoaineen valumista maaperään, mistä voisi seurata maaperän pilaantumista. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa toiminnassa olleille energiantuotantoyksiköille annetaan suoja-altaan tilavuutta koskevilta osin siirtymäaikaa vuoden 2018 alkuun asti. Tämä on esitetty asetuksen siirtymäsäännöksissä.

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen öljylämmityslaitteistoista (314/1985) 11 § mukaan rakennuksen sisällä oleva säiliö tai säiliöt on sijoitettava päätöksen 17 §:n mukaiseen suoja-altaaseen. Suoja-altaan vapaan tilavuuden tulee olla vähintään 1/5 suurimman suoja-altaassa olevan säiliön tilavuudesta. Tämän mukaisia rakenteita on vuosien mittaan tehty lukuisia öljysäiliöiden yhteyteen. Tällöin olemassa olevien energiantuotantoyksiköiden yhteyteen rakennettujen suoja-aitaiden mitoitusvaatimus on monessa tapauksessa ollut pienempi kuin nyt asetuksessa vaadittava. Asetuksen vaatimuksen täyttäminen tarkoittaisi välittömiä toimenpiteitä monelle toiminnanharjoittajalle, ja on katsottu kohtuulliseksi antaa säiliöiden allastilavuuden vaatimuksen täyttämiseksi kaikille toiminnanharjoittajille tietty siirtymäaika.

Pykälän ensimmäisen momentin kolmannen kohdan vaatimusta säiliöiden kunnon säännöllisestä tarkastuksesta on täsmennetty siten, että se on tehtävä vähintään kerran kymmenessä vuodessa. Kuudennessa kohdassa asetetaan uusi nestemäisten polttoaineneiden varastointi- ja käsittelyalueiden rakenteita koskeva vaatimus, joka koskee muun muassa polttoaineen purku- ja tankkauspaikkoja. Rakenteiden on oltava nestettä läpäisemättömiä ja reunoiltaan korotettuja, mikä on tarpeen maaperän ja pohjaveden pilaantumisriskin minimoimiseksi. Siirtymäsäännöksen mukaan purku- ja tankkauspaikkojen tiivistämiseen on aikaa vuoteen 2018 asti.

14 § Jätehuolto

Pykälässä käytettyjä sanamuotoja ja lakiviittauksia on päivitetty nykyisen jätelain säädännön mukaisiksi.

Pykälän 1 momentin 3 kohdassa edellytetään, että lento- ja pohjatuhkan kaatopaikka ja hyödyntämiskelpoisuutta seurataan ja tuhka varastoidaan erillään siiloissa tai muissa vastaavissa suljetuissa tiloissa. Pykälään lisätään uusi 2 momentti, jossa tätä vaatimusta tarkennetaan luvanvaraisten toimintojen osalta. Sovellettaessa asetusta toimintaan, johon tarvitaan ympäristönsuojelulain 28 §:n mukainen lupa, 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu tuhka voidaan varastoida myös muulla asianmukaisella ympäristölupaviranomaisen hyväksymällä tavalla.

15 § Poikkeukselliset tilanteet

Pykälä vastaa pääpiirteissään PINO-asetuksen poikkeuksellisia tilanteita koskevaa sääntelyä. Suurilla polttolaitoksilla velvoitteet ovat vastaavankaltaisia.

Kolmannessa momentissa tarkennetaan, että poikkeuksellisen tilanteen vaikutusten selvittäminen on aloitettava tarvittaessa tilanteen luonteen edellyttämässä laajuudessa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kanssa, jos laitos on luvanvarainen ja toimivaltainen lupaviranomainen on aluehallintovirasto.

Pykälässä säädetään myös toiminnanharjoittajan velvollisuudesta ilmoittaa savukaasujen puhdistinlaitteiden häiriöistä ja rikkoontumisista.

Häiriö- ja poikkeuksellisten tilanteiden jälkeen on toiminnanharjoittajan varauduttava asianmukaisin toimenpitein vastaavan tapauksen toistumisen estämiseksi.

16 § Toiminnan sekä sen päästöjen ja vaikutusten tarkkailu

Pykälään on lisätty uusi neljäs momentti, jonka mukaan energiantuotantolaitoksen jätehuollon tarkkailu ja seuranta on järjestettävä jätelain 120 §:n ja jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen 25 §:n mukaisesti. Jätelain 120 §:ssä säädetään toiminnanharjoittajan seuranta- ja tarkkailuvelvollisuudesta ja siihen liittyvästä jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelmasta. Suunnitelman sisällöstä on tarkempia säännöksiä jäteasetuksen 25 §:ssä.

17 § Kirjanpito ja tietojen toimittaminen

Pykälää täydennetään viittauksilla jätelain 118 ja 119 §:n sekä jäteasetuksen 20–23 §:n mukaisiin kirjanpitovelvollisuuksiin.

Pykälässä täsmennetään, että yhteenveto kirjanpidosta on pyydettyessä esitettävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tai, jos toiminta on luvanvaraista ja toimivaltainen lupaviranomainen on aluehallintovirasto, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Vuosiraportti on automaattisesti esitettävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen sijasta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, jos laitos on luvanvarainen ja lupaviranomainen on aluehallintovirasto. Vuosiraportissa esitettävistä tiedoista kohtaa 3 tarkennetaan koskemaan käyntiaikojen sijaan käyttötunteja.

18 § Ilmoitus toiminnan lopettamisesta

Pykälässä tarkennetaan, että toiminnanharjoittajan on ilmoitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen sijasta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle toiminnan lopettamisesta ja esitettävä sille suunnitelma energiantuotantoyksikön ja rakenteiden poistamisesta sekä maaperän ja pohjaveden mahdollisen pilaantumisen selvittämisestä, jos laitos on luvanvarainen ja lupaviranomainen on aluehallintovirasto.

19 § Ilmoitus toiminnan muutoksista

Pykälää täsmennetään siltä osin, että toiminnanharjoittajan on ilmoitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen sijasta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle laitoksen toiminnassa tapahtuvista ympäristönsuojelun valvonnan kannalta olennaisista muutoksista, jos laitos on luvanvarainen ja lupaviranomainen on aluehallintovirasto. Näitä muutoksia voisivat olla esimerkiksi muutokset laitoksen omistussuhteissa.

20 § Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Pykälässä säädetään asetuksen voimaantulosta ja siirtymäsäännöksistä. Asetus on tarkoitettu tulevan voimaan 1 päivänä marraskuuta 2013.

Tällä asetuksella kumotaan PINO-asetus.

Siirtymäajoilla pyritään turvaamaan toiminnanharjoittajille riittävä sopeutumisaika niiltä osin kuin säädetään kokonaan uusista tai muuttuneista vaatimuksista. Käytännössä suuri osa tämän asetuksen uusista tai muuttuneista vaatimuksista on PINO-asetukseen verrattuna täsmennyksiä ja lisäjoustoja antavia eikä vaatimuksia tiukentavia.

Asetuksen soveltamiselle määritellyt siirtymäajat koskevat kaikkia ennen tämän asetuksen voimaantuloa toimintansa aloittaneita energiantuotantoyksiköitä. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa toimintansa aloittaneiden luvanvaraisten yksiköiden on noudatettava tämän asetuksen vaatimuksia viimeistään 1.1.2018, mutta jo ennen tätä ajankohtaa, jos energiantuotantoyksikön toiminta muuttuu olennaisesti (YSL 28 § 3 mom.) taikka lupa tulee tarkistettavaksi (YSL 55 § 2 mom.) tai muutettavaksi muutoin (YSL 58 § 1 mom.). Ennen tämän asetuksen voimaantuloa rekisteröidyn energiantuotantoyksikön on noudatettava tätä asetusta viimeistään 1.1.2018. Tämän asetuksen voimaan tullessa vireillä oleva energiantuotantoyksikköä koskeva kuulutettu ympäristölupahakemus tai rekisteröinti-ilmoitus käsitellään tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti ja toimintaan sovelletaan tätä asetusta edellä kuvattujen periaatteiden mukaisesti.

Edellä kuvatusta huolimatta nestemäisten polttoaineiden käsittelyyn ja varastointiin liittyvää 13 §:n 1 momentin 2 kohdassa asetettua suoja-aldaiden tilavuutta koskevaa vaatimusta on noudatettava ennen tämän asetuksen voimaantuloa aloittaneiden energiantuotantoyksiköiden toiminnassa kuitenkin vasta 1.1.2018. Soveltaminen ei riipu esimerkiksi luvan tarkistamisen ajankohdasta.

LIITE 1 Polttoainekohtaiset päästöraja-arvot

Asetusta sovelletaan kaikenlaisia kaasumaisia, nestemäisiä ja kiinteitä polttoaineita polttaviin energiantuotantoyksiköihin.

Sekä olemassa olevien että uusien nestemäistä polttoainetta käyttävien energiantuotantoyksiköiden rikkidioksidipäästöraja-arvoja ehdotetaan muutettavaksi. PINO-asetuksen mukainen rikkidioksidipäästöraja-arvo $850 \text{ mg/m}^3(\text{n})$ edellyttäisi, että laitoksissa käytetään enintään 0,5 % rikkiä sisältävää nestemäistä polttoainetta. Tällaista polttoainetta on markkinoilla rajoitetusti. Asetuksessa ehdotetaan, että nestemäistä polttoainetta käyttävien energiantuotantoyksiköiden rikkidioksidipäästöraja-arvo olisi $350 \text{ mg/m}^3(\text{n})$ vuoden 2018 alusta, mikä edellyttäisi käyttämään kevyttä polttoöljyä, jonka rikkipitoisuus saisi olla enintään 0,2 painoprosenttia. Ehdotettu rikkidioksidipäästöraja-arvo olisi sama kuin olemassa olevien 50–100 megawatin energiantuotantoyksiköiden rikkidioksidipäästöraja-arvo yksiköille vuoden 2016 alusta (suurten polttolaitosten asetus 96/2013, liite 2 taulukko 7).

Ennen tämän asetuksen antamista rekisteröityneille ja luvan saaneille energiantuotantoyksiköille on varattu muuttuneita vaatimuksia koskevaa edellä mainittua siirtymäaikaa asetuksen 20 §:n siirtymäsäännöksissä. Siirtymäajalla noudatettavista päästöraja-arvoista säädetään liitteen 1 päästöraja-arvoja määrittävien taulukoiden alaviitteissä. Esimerkiksi olemassa olevissa energiantuotantoyksiköissä on edelleen mahdollista käyttää enintään 1 % rikkiä sisältävää raskasta polttoöljyä vuoden 2018 alkuun saakka.

Asetuksen soveltamisalaan kuuluvat myös erilaiset biopolttoaineet. Kiinteät biopolttoaineet on huomioitu liitteen 1 taulukoissa 1 ja 2. Kehitteillä on myös uusia nestemäisiä polttoaineita, kuten esimerkiksi metsähakkeesta valmistettavaa pyrolyysiöljyä. Uusien polttoaineiden kehittäminen vaatii laajamittaista ja pitkäkestoista työtä sekä mahdollisesti sellaista koekäyttöä laajempaa käyttöä laitoksissa, jota ei voida pitää ympäristönsuojelulla tarkoitettuna koeluontoisena toimintana. Kehitystyön tu-

kemista voidaan perustella esimerkiksi pyrolyysiöljyn kohdalla mm. sen vähärikki-syydellä, kotimaisuudella ja CO₂-niukkuudella, vaikka sillä ei tässä tuotekehitysvai-heessa vielä kaikilta osin päästä nestemäisille polttoaineille asetettuihin päästöraja-arvoihin. Pyrolyysiöljyllä pyritään korvaamaan lähinnä raskasta polttoöljyä sekä olemassa olevissa että uusissa kattiloissa.

Uusien nestemäisten polttoaineiden kehitystyön ollessa kesken annetaan asetuksen liitteen 1 taulukoissa 1 ja 2 näitä polttoaineita koskevien päästöraja-arvojen noudat-tamiseksi siirtymäaikaa vuoden 2020 alkuun saakka. Nestemäisistä polttoaineista kevyt polttoöljy ja raskas polttoöljy on raskaan polttoöljyn ja kevyen polttoöljyn ja meriliikenteessä käytettävän kaasuöljyn rikkipitoisuudesta annetun valtioneuvoston asetuksen (689/2006) 2 §:ssä määritelty nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1472/1994) tarkoitetuiksi tullitariffin nimikkeeseen 2710 kuuluviksi tuotteiksi ja tietyn tislautuvuusalueen mukaisesti (raskas polttoöljy ja kevyt polttoöl-ly). Asetuksessa ehdotetaan, että muihin kuin asetuksen 689/2006 2 §:n 1 momentin 1) ja 2) kohdassa tarkoitettuihin nestemäisiin polttoaineisiin liitteen 1 taulukoiden 1 ja 2 päästöraja-arvoja sovellettaisiin vasta 1.1.2020 alkaen. Muilta kuin päästöraja-arvoja koskevin osin toiminnassa on noudatettava tämän asetuksen vaatimuksia.

Liitteen 1 taulukon 3 diesel- ja kaasumootoreiden sekä kaasuturbiinien päästöraja-arvojen soveltamiskynnysarvo on muutettu 10 megawatista 20 megawattiin, joka vastaa YK:n Euroopan talouskomission kaukokulkeutumissopimukseen liitetyn ns. Göteborgin pöytäkirjan muutoksen (2012) jaottelua päästöraja-arvojen asettamisessa dieselmootoreille (pöytäkirjan liitteen V taulukko 4).

PINO-asetuksessa ei ole ollut öljyä polttoaineena käyttäville kaksoispolttoainemoot-toreille päästöraja-arvoja. Koska päästöraja-arvoja nyt ehdotetaan sisällytettäväksi liitteen 1 taulukkoon 3 (uudet) ja taulukkoon 4 (olemassa olevat), niin on katsottu, et-tä sellaiseen öljyä käyttävään kaksoispolttoainemoottoriin, joka on rekisteröity tai jolle on myönnetty ympäristölupa ennen tämän asetuksen voimaantuloa, sovelletaan olemassa olevien liitteen 1 taulukon 4 öljyä käyttävien kaksoispolttoainemoottorien päästöraja-arvoja 1 päivästä tammikuuta 2018 alkaen. Liitteen 1 taulukon 3 öljyä käyttäviä kaksoispolttoainemoottoreita koskevia päästöraja-arvoja sovellettaisiin siis vain tämän asetuksen voimaantulon jälkeen rekisteröitäviin ja luvitettaviin yksiköi-hin, ei kaikkiin tässä asetuksessa uusiksi energiantuotantoyksiköiksi määriteltyihin yksiköihin.

Energiantuotantoyksiköitä käytetään peruskuormayksikköinä, vara- ja huippukuor-mayksikköinä sekä hätäkäyttötarkoituksessa. Laitoksilla on myös käynnistyskattiloita tai -polttimia, joita käytetään pääasiassa laitosta käynnistettäessä ja niiden savukaasut ohjataan yleensä pääkattilan hormiin. Riippuen käyttötavasta yksiköiden vuotuiset käyttötunnit eroavat merkittävästi toisistaan, ja siten myös ympäristövaikutukset ovat vähäiset tai merkittävämmät. Tästä syystä vara- ja huippukuormayksiköiden sekä hä-täkäyttöyksiköiden päästörajavaatimukset poikkeavat tässä asetuksessa peruskuorma-laitosten vaatimuksista ja osittain myös toisistaan. Käyttötarkoituksen huomioimisella päästöraja-arvoissa pyritään tukemaan päästöjen kustannustehokasta vähentämistä.

Liitettä 1 on täydennetty kokonaan uudella polttoaineteholtaan vähintään yhden, mutta alle 50 megawatin hätäkäyttöyksiköiden päästöraja-arvoja koskevalla taulukol-la 5. Olemassa olevien hätäkäyttöyksiköiden päästöraja-arvovelvoitteet poistetaan

kokonaan. Hätkäkäyttölaitokset ovat yleensä nopeasti käynnistyviä kaasuturbiineja taikka öljy- tai kaasumootoreita. Koska hätkäkäyttölaitoksia käytetään vain muutamia tunteja vuodessa, niissä ei ole tarpeen soveltaa kaikilta osin yhtä tiukkoja päästöraja-arvoja kuin peruskuormayksiköiden tai tavanomaisten vara- ja huippukuormayksiköiden kohdalla. Uusissa ja uudistettavissa yksiköissä tulee kuitenkin käyttää parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaisia sellaisia polttotekniikoita, jotka sopivat myös nopeisiin käynnistykseen ja lyhytaikaiseen käyttöön. Päästöt todennetaan vain kertaalleen toiminnan alkaessa.

Liitteen 1 kohdassa 2 säädetään PINO-asetusta vastaavasti monipolttoaineyksikön päästöraja-arvon määrittämisestä. Uusien ja vanhojen kattiloiden sijaan viitattaisiin uusiin ja olemassa oleviin energiantuotantoyksiköihin sekä monipolttoaineyksikön päästöraja-arvon laskennassa käytettävään kaavaan.

LIITE 2

Asetuksen liitteeseen 2 sisällytettäisiin savupiipun korkeutta määrittävässä 7 §:ssä tarkoitettu taulukko.

LIITE 3 Energiantuotantoyksikön ja -laitoksen toiminnan sekä sen päästöjen ja vaikutusten tarkkailu

Tässä asetuksessa liite 3 vastaisi pääpiirteissään PINO-asetuksen liitettä 2. Liitteen otsikkoa täsmennetään mainitsemalla siinä sekä energiantuotantoyksiköt että -laitokset. Liitteen tekstiä on myös tiivistetty PINO-asetukseen verrattuna.

Asetuksen vaatimukset erityisesti päästömittausten osalta on suunniteltu pääosin polttoaineteholtaan yli viiden megawatin energiantuotantoyksiköille ja -laitoksille, joiden päätoimiala on energiantuotanto. Asetuksen soveltamisalaan kuuluu kuitenkin myös polttoaineteholtaan alle viiden megawatin energiantuotantoyksiköitä osana laajempaa toimintakokonaisuutta. Niitä, samoin kuin hätkäkäyttöyksiköitä, koskevia tarkkailuvaatimuksia on yksinkertaistettu. Hätkäkäyttöyksiköiltä ja -laitoksilta edellytetään tarkkailua vain siinä laajuudessa, että ne pystyvät toimittamaan vuosittain asetuksen 17 §:ssä luetellut tiedot valvovalle viranomaiselle.

Polttoaineteholtaan vähintään yhden, mutta alle viiden, megawatin yksiköiden päästöt on mitattava kertaluonteisesti vain toiminnan alkaessa tai olennaisen muutoksen yhteydessä. Tämä on tarpeen sen varmistamiseksi, että laitokset rakennetaan parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaisesti. Savukaasupäästöjen hallinta tapahtuisi pääasiassa palamisen hyvällä hallinnalla. Muiden asetuksen vaatimusten osalta alle viiden megawatin yksiköiden vaikutukset tulee käsitellä osana laitospäätösuhteiden vaatimuksia.

Polttoaineteholtaan vähintään viiden megawatin energiantuotantolaitosten tarkkailuvaatimuksia on tarkennettu liittyen palamisolosuhteiden hallintaan. Palamisen seurantaan käytettävien mittausten laatu on varmistettava ja mittalaitteet kalibroitava säännöllisesti, vähintään kerran vuodessa. Kalibrointi tulisi siis suorittaa suurin piirtein samoihin aikoihin jokaisena kalenterivuonna tai useammin.

Liitteen 3 taulukkoa 1 on tarkennettu siten, että seurattavat suureet määritellään *yksiköittäin* käytettävän polttoaineen mukaan. Alle viiden megawatin muuta kuin turvetta käyttävissä kiinteän polttoaineen yksiköissä alkuperän ja kulutuksen seuranta ovat pakollisia, mutta muut parametrit vain tarvittaessa seurattavia. Taulukon palamisolosuhteiden seurantaa koskevaa hiilimonoksidiin liittyvää kohtaa on tarkennettu maininnalla *palamattomat*. Taulukon alaviitteen 6 on täsmennetty tarkoittavan savukaasun yli-ilmamäärää eli jäännöshapetta.

PINO-asetuksen liitteen 2 savukaasupäästöjen tarkkailua koskevassa kohdassa asetetaan velvollisuus toimittaa kertaluonteisia savukaasupäästöjen mittauksia koskeva suunnitelma aina myös kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle, vaikka toimivaltainen lupaviranomainen olisi aluehallintovirasto ja suunnitelma olisi näin ollen toimitettava myös elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Jatkossa suunnitelman toimittaminen toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle riittäisi. Energiantuotantoyksikön ensimmäiset päästömittaukset on tehtävä 12 kuukauden kuluessa toiminnan aloittamisesta, ja mittaukset voidaan tehdä yksikön takuumittausten yhteydessä. Vaatimusta täydennetään sillä, että tämän jälkeen mittaukset on tehtävä määräajoin taulukon 2 mukaisesti ja myös päästöjen kannalta merkittävien muutosten yhteydessä. Mittausraportti tulee liittää luvan tarkistamishakemukseen tai rekisteröinti-ilmoitukseen. Lisäksi tarkennetaan, että mittausuunnitelma sisältäen tiedon mittajan pätevyydestä on toimitettava valvovalle viranomaiselle ennen mittauksia. Mittaus on edustettava mahdollisimman hyvin *energiantuotantoyksikön* (ei vain kattilan, kuten PINO-asetuksessa) normaalia toimintaa. Manuaalisessa hiukkasmittauksessa (EN 13284-1) kussakin ajotilanteessa savukaasusta otetaan kolme lyhytaikaista näytettä. Raja-arvon saavuttamiseksi mittaus tulosten keskiarvon on oltava raja-arvoa pienempiä, kun PINO-asetuksessa raja-arvon saavuttamiseksi kaikkien mittausten on ollut oltava raja-arvoa pienempiä. Vuositason päästöt määritetään energiantuotantoyksikössä vuosittain käytettyjen polttoainemäärien, polttoaineiden laatutietojen ja päästökertoimien perusteella. Päästökertoimet määritetään tarkennettavaksi viimeisimpien luotettavien päästömittausten avulla.

Muut liitteen 3 muuttuneet vaatimukset liittyvät ensinnäkin taulukkoon 2. Taulukon 2 vara- ja huippukuormayksiköiden savukaasupäästöjen mittaustiheydet on tarkistettu 7000 käyttötuntiin tai seitsemään vuoteen. Polttoaineiden varastointia koskevan tarkkailusuunnitelman sisältö laajennetaan puolestaan koskemaan myös polttoaineiden käsittelyä. Lisäksi jätevesien käsittelyä koskevaa kohtaa on täsmennetty seurantaajuuksien osalta. Jätteiden ja tuhkan hyötykäytön seurantaa koskevat vaatimukset on päivitetty voimassa olevan jäte- ym. relevantin lainsäädännön mukaisiksi. Asetuksen 19 §:n mukaiset tiedot sisältävä vuosiraportti on kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen sijaan toimitettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, jos laitos on luvanvarainen ja toimivaltainen lupaviranomainen on aluehallintovirasto.

4 Ehdotuksen vaikutukset

Nykyinen 1 päivänä kesäkuuta 2010 voimaan tullut polttoaineteholtaan alle 50 megawatin energiantuotantoyksiköitä koskeva PINO-asetus on ollut voimassa noin kolme vuotta. Se oli ensimmäisiä toimialakohtaisia asetuksia, joilla pyrittiin kattavasti säättämään kaikista toiminnan aiheuttamista ympäristöhaitoista. Pienten energiantuotantoyksiköiden ympäristövaikutukset näkyvät tyypillisesti päästöjen aiheuttamana paikallisen ilman laadun heikkenemisenä sekä laajemmin energiantuotantolaitoksen

toimintaan liittyvinä, esimerkiksi polttoaineiden ja jätteiden käsittelystä ja varastoinnista johtuvina, ympäristöriskeinä. Yksi asetuksen tavoitteista oli lupamenettelyä kevyemmän rekisteröintimenettelyn kanssa yksinkertaistaa ja tehostaa pienten energiantuotantoyksiköiden lupamenettelyä sekä siten keventää viranomaisten ja toiminnanharjoittajien hallinnollista taakkaa.

Uudella asetuksella pyritään selkeyttämään ja täsmentämään voimassa olevaa lainsäädäntöä sekä ratkaisemaan eräitä PINO-asetuksen soveltamiskäytännössä havaittuja ongelmia. Yksi esimerkki näistä ongelmista on asetuksen öljyä käyttävien laitosten rikkidioksidipäästöraja-arvo, joka edellyttää 0,5 % rikkiä sisältävän nestemäisen polttoaineen käyttöä. Tällaista polttoainetta on markkinoilla saatavilla hyvin rajoitusti. Toisena esimerkkinä ovat nykyisen asetuksen mukaiset savupiipun mitoituserusteet, jotka on koettu sekä viranomaisten että toiminnanharjoittajien näkökulmista tulkinnanvaraisiksi. Uudessa asetuksessa olisi kolme selkeästi vaihtoehtoista perustetta piipun korkeuden määrittämiseksi. Perusteita tarkennetaan ja niissä on huomioitu esimerkiksi se, että olemassa olevien energiantuotantoyksiköiden savupiippujen vähäinen korottaminen tarkoittaa usein merkittäviä investointeja, joita ei voida pitää tarkoituksenmukaisina rajallisiin ympäristöhyötyihin suhteutettuna. Ehdotetussa asetuksessa olemassa olevan yksikön savupiipun korkeudeksi riittäisi 75 % uusille energiantuotantoyksiköille liitteessä 2 määritellystä piipunkorkeudesta, mutta toiminnanharjoittaja voisi osoittaa leviämismallilaskelmalla tai piippunomogrammilla, että tätä lyhyempikin piipunkorkeus olisi ympäristö- ja terveysvaikutusten näkökulmasta riittävä. Savupiipun korkeutta ohjaavan sääntelyn soveltamiskäytännön odotetaan jatkossa olevan nykyistä yhdenmukaisempaa, minkä ansiosta toiminnanharjoittajat voivat ennakoida toimintaansa koskevat ympäristönsuojeluvaatimukset entistä paremmin.

Päästöraja-arvoilla pyritään ohjaamaan energiantuotantoyksiköissä käytettävän polttoaineen valintaa ympäristö- ja terveysvaikutusten kannalta parempaan suuntaan. Enintään 1,0 painoprosenttia sisältävän raskaan polttoöljyn käyttö loppuisi vuoteen 2018, mikä olisi yhdenmukaista suurien polttolaitosten osalta sääntelyn kanssa. Kehitteillä olevien uusien nestemäisten polttoaineiden tutkimus- ja kehitystyötä tuetaisiin antamalla siirtymäaika sopeutua asetuksen päästöraja-arvoihin vuoteen 2020 saakka. Päästöraja-arvoja koskevan liitteen 1 muuttuneet vaatimukset huomioidaan riittäväksi arvioidulla, vuoteen 2018 ulottuvalla siirtymäajalla. Lisäksi raja-arvojen asettamisessa on huomioitu perus-, vara- ja huippukuormayksiköiden sekä hätäkäyttöyksiköiden erilaiset käyttötarkoitukset sekä niistä johtuvat erot käyntiajoissa ja ympäristövaikutuksissa. Maltillisten raja-arvojen asettaminen esimerkiksi hätäkäyttöyksiköille vähentää toimijoille sääntelystä koituvia ylimääräisiä kustannuksia.

Asetuksen tavoitteena on ylläpitää ja parantaa ympäristönsuojelun korkeaa tasoa. Esimerkiksi pienhiukkasten määrää pyritään edelleen vähentämään. Asetuksen valmistelun yhteydessä on noussut esiin tarve selvittää tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattomien erillisten polttoaineteholtaan vähintään yhden, mutta alle viiden megawatin energiantuotantoyksiköiden ympäristövaikutuksia. Tällaisten yksiköiden lukumäärä on arvioitu varsin suureksi, mutta koska tarkkaa tietoa niiden aiheuttamasta ympäristökuormituksesta ei ole käytettävissä, sääntelyä ei asetuksessa ole kohdistettu niihin.

5 Ehdotuksen valmistelu

Asetusehdotus on valmisteltu virkatyönä. Se on ollut lausunnolla toimialajärjestöissä ja keskeisillä viranomaisilla. Tämän jälkeen on järjestetty suppeampia kommenttikierroksia, joiden tavoitteena on ollut kuulla näkemyksiä lausuntojen antamisen jälkeen muuttuneista ehdotuksista. Asetusehdotus ei ole ollut laintarkastuksessa oikeusministeriössä.

6 Ehdotuksen voimaantulo

Asetus ehdotetaan tulevan voimaan 1 päivänä marraskuuta 2013.